

Encara recordo les teves carícies sobre el meu cos

Un relat de: [Iolanda Balar Das](#)

Encara recordo
les teves carícies
sobre el meu cos.

Encara sento
la calor dels teus llavis
a sobre meu.

Tan lluny ja, l'últim estiu.
Tan llunyà, i, al mateix temps,
tan proper.

Res més cruel que la distància.
Res més cruel que el temps.

La mar, la sorra, la música,
la nit, les estrelles...

On són avui els pescadors
que arrossegaven les barques cap a la platja?
On són els segons eterns?
On està la meva calor? Quan va marxar?
Quan es va extraviar?

És un buit profund
el que sento.

Em consola revisar les fotografies,
diminutes,
distorsionades per l'objectiu
d'un mòbil desenfocat.

Nosaltres dos, abraçats,
enllaçats, els ulls brillants,
instant etern... instant fugaç...
d'un maleït estiu a Tossa de Mar.